

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 212.079 van 17 maart 2011
in de zaak A. 188.943/X-13.844.**

In zake : René CLAES
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Marina HERMANS
 kantoor houdend te 2500 LIER
 Antwerpsesteenweg 280/c
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 12 juli 2008, strekt tot de nietigverklaring van “het besluit van de Deputatie van de provincie Antwerpen van 10 april 2008 ter kennis gebracht met het aangetekend schrijven van 13 mei 2008 (...) inhoudende de afwijzende beslissing voor het plaatsen van een verharding op een terrein om aan vertoger niet de vergunning te verlenen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Adjunct-auditeur Wouter De Cock heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 oktober 2010.

Staatsraad Jeroen Van Nieuwenhove heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annik Haegeman, die loco advocaat Marina Hermans verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Auditeur Wouter De Cock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 10 juli 2006 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoeker bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in voor het plaatsen van verharding op een perceel gelegen aan de Oostmalsesteenweg 120 C, kadastraal bekend sectie B, nr. 8.

Het voormelde perceel is overeenkomstig het op 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan Antwerpen gelegen in gebied voor ambachtelijke bedrijven en kmo's.

Het is niet gelegen binnen het gebied van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, of van een vergunde verkaveling.

4. Op 19 oktober 2006 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoeker bij het college van burgemeester en schepenen een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een overslagbedrijf voor bouw- en sloopafval, gelegen op hetzelfde perceel.

5. Op 14 december 2006 geeft het Agentschap voor Natuur en Bos het volgende “voorlopig ongunstig advies” over de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning:

“(…)

Gezien de onmiddellijke nabijheid van ecologisch waardevol groen-, vallei-, VEN- en/of habitatrichtlijngebied, en vertrekkend vanuit het standpunt dat dit ecologisch waardevolle gebied geen negatieve invloeden mag ondervinden vanuit de omgeving, (...).

Advies:

Gelet op het voorgaande geeft het Agentschap voor Natuur en Bos voorlopig ongunstig advies over de aangevraagde verharding van het terrein. Gezien de ligging van het terrein vlakbij een ecologisch kwetsbaar gebied, dient eerst te worden aangetoond dat de voorheen uitgevoerde ophogingswerken in alle opzichten voldoen aan de geldende reglementeringen (decreet ruimtelijke ordening – VLAREBO).

(...)”.

Op 22 december 2006 geeft het Agentschap een aanvullend, eveneens ongunstig advies, waarbij het verwijst naar de ligging van het perceel binnen het gebied van het ontwerp van bijzonder plan van aanleg (hierna: BPA) “KMO-zone Oostmallesteenweg” en waarin wordt gesteld dat de gevraagde verharding niet in overeenstemming is met de bestemming als natuurgebied die het ontwerp van BPA aan het betrokken perceel toekent.

6. Het niet-gedateerde advies van de Vlaamse Milieumaatschappij over de gevraagde stedenbouwkundige vergunning luidt als volgt:

“(…)

Het perceel waarvoor een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning werd ingediend bevindt zich in een effectief overstromingsgevoelig gebied, verbonden aan de ‘Bollaak’, waterloop van 1ste categorie.

De biologische waarderingskaart duidt het perceel aan als biologisch zeer waardevol en het is eveneens zeer gevoelig voor grondwaterstroming.

Het perceel waarop de aanvrager de verharding wenst aan te brengen is gesitueerd binnen de afbakening van het ontwerp BPA ‘KMO-zone Oostmallesteenweg’.

In dit BPA waarover een consensus bestaat tussen alle betrokken overheden wordt de huidige bestemming van het perceel (KMO-gebied) omgezet naar de nieuwe bestemming ‘natuurgebied’.

Dit groengebied is gesitueerd in de vallei van de Kleine Nete, opgenomen in habitatrichtlijngebied en in VEN-gebied. Het gaat om een ecologisch zeer waardevol valleigebied waarin ondermeer het uitzonderlijk

waardevolle natuureservaat 'Moeraskartelbladbeemd' gelegen is. Het betrokken perceel (...) grenst onmiddellijk aan dit gebied.

De bestaande en voorgestelde toestand (verharding) heeft volgende negatieve aspecten tot gevolg voor het watersysteem:

1. Versnelde afstroming van oppervlaktewater (door de verharding).
2. Insijpeling van polluenten naar het grondwater (door het aanwezige puin e.d.)
3. Innemen van overstromingsgebied (door de ophoging) waardoor de overstromingsfrequentie elders toeneemt.
4. Schade voor waterafhankelijke natuur.

Door het aanbrengen van verharding in dit gebied vermindert infiltratie van hemelwater, waardoor meer hemelwater sneller naar de waterloop zal afstromen, en is natuurontwikkeling niet mogelijk.

Uit het bijgevoegd plan en onderzoek ter plaatse blijkt het terrein opgehoogd t.o.v. de vallei van de Bollaak met grote hoeveelheden steenpuin. De vraag dient gesteld in hoeverre de bestaande toestand van het terrein regulier vergund werd. De opgevoerde grond en puin dient te voldoen aan de Vlarebo normen. Niet gecertificeerd puin kan allerlei stoffen bevatten die kunnen uitlogen en zo in het grondwater terecht komen. De bestaande wetgeving in het kader van de milieuvergunning dient hierin gevolgd te worden. Het voorgelegd dossier verstrekt hierover geen informatie. Opslag van bodemvreemd materiaal in overstromingsgevoelig gebied moet dan ook vermeden worden.

Door de ophoging wordt hier overstroombare ruimte ingenomen waardoor minder overstromingswater kan geborgen worden. Hierdoor zullen hogere piekdebieten in de Bollaak optreden met toegenomen stroomafwaartse wateroverlast voor bestaande vergunde woningen tot gevolg.

De directe nabijheid van het uitzonderlijk waardevolle natuureservaat maakt dat de bestaande ophoging en de voorgestelde verharding schadelijk zal zijn voor de aanwezige waterafhankelijke natuur.

Het is duidelijk dat de aangevraagde verharding niet in overeenstemming is te brengen met de kwetsbare omgeving noch is de bestaande toestand in overeenstemming met de functie waterbergingsgebied voor de Bollaak.

Daarom dient hier gekozen te worden voor een planologische ruil via het 'BPA Oostmalse Steenweg'.
(...)"

7. Van 8 november 2006 tot 8 december 2006 wordt een openbaar onderzoek gehouden over de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning.

8. Op 24 januari 2007 verleent het college van burgemeester en schepenen aan de verzoeker de milieuvergunning voor de exploitatie van een overslagbedrijf voor bouw- en sloopafval op het betrokken perceel.

9. Op 9 mei 2007 geeft het college een gunstig preadvies over de gevraagde stedenbouwkundige vergunning, op voorwaarde dat “het opgevangen water ter plaatse wordt geïnfiltreerd en niet rechtstreeks afwatert”. Zij behandelt tevens het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij en stelt in haar preadvies daarover het volgende:

- “1. volgens de bijgevoegde plannen ligt het achterste deel van het perceel in effectief overstromingsgevoelig gebied en het voorste deel maar minimaal, het gaat hier echter alleen om het voorste gedeelte (eerste 110 meter)
2. de biologische waarderingskaart duidt het achterste deel aan als biologisch zeer waardevol, maar het voorste deel is hiervan uitgesloten
3. Het is niet conform het voorontwerp BPA; bij opmaak van (het) voorontwerp is men begonnen bij de actuele toestand; het perceel Claes is hier blijkbaar niet in meegenomen, het gaat hier over een (materiële) fout die herbekeken dient te worden bij de verdere uitwerking van het BPA
4. elke verharding brengt inderdaad een vermindering van infiltratie ter plaatse met zich mee, eventuele pollutie kan zich voordoen; dit probleem kan ondervangen worden door het opleggen van een infiltratiebekken in plaats van een rechtstreekse afwatering”.

10. Op 21 augustus 2007 geeft de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een ongunstig advies, waarin wordt gesteld dat de aanvraag in strijd is met de bepalingen van het gewestplan. In het advies wordt onder meer het volgende gesteld:

“Watertoets
(...) ”

Het behoort, zoals ook vermeld in de decreettekst, tot de bevoegdheid van de vergunningsverlenende overheid, in dit geval de gemeente Ranst, om de resultaten van de watertoets te vermelden, zelfs als manifest duidelijk is dat de vergunde werken geen enkele invloed op de waterhuishouding hebben en ermee rekening te houden in haar uiteindelijke beslissing.

In het dossier ontbreekt echter elk gegeven betreffende de watertoets.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening:

De aanvraag is in strijd met de goede plaatselijke ordening. De aanvraag is in strijd met de voorschriften van het gewestplan, zoals hierboven beschreven.

Algemene conclusie:

De aanvraag dient geweigerd te worden:

- De gebieden bestemd voor ambachtelijke bedrijven en voor kleine en middelgrote ondernemingen zijn mede bestemd voor kleine opslagplaatsen van goederen, gebruikte voertuigen en schroot, met uitzondering van afvalproducten van schadelijke aard uit het dossier blijkt niet dat de te verwerken afbraakmaterialen hieraan voldoen.
- (...)
- De negatieve adviezen van het agentschap voor natuur en bos en van de Vlaamse milieumaatschappij kunnen bijgetreden worden.
- De aanvraag voldoet niet aan de watertoets”.

11. Op 12 september 2007 weigert het college van burgemeester en schepenen vervolgens de gevraagde stedenbouwkundige vergunning. Voor de motivering van haar besluit sluit het college zich aan bij het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Op 30 oktober 2007 stelt de verzoeker administratief beroep in bij de deputatie van de provincieraad van Antwerpen tegen deze weigeringsbeslissing.

12. Bij het bestreden besluit van 10 april 2008 beslist de deputatie het beroep van de verzoeker niet in te willigen en de gevraagde stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Het bestreden besluit luidt onder meer als volgt:

“4. Relevante wetgeving:
(...)

De aanvraag in functie van een afvalstoffenbedrijf is principieel in overeenstemming met de planologische bestemming van het gewestplan. Uit de milieuvergunning dd. 24 januari 2007 blijkt immers dat het niet om schadelijke afvalproducten gaat.

Omwille van het waterzieke gebied, waarin onderhavig bouwberoep gelegen is, wordt een planologische ruil vooropgesteld via het bijzonder plan van aanleg ‘Oostmalsesteenweg’. Voornoemd bijzonder plan van aanleg bevindt zich echter nog in een voorontwerpfase zodat de aanvraag hier niet aan getoetst wordt.

Watertoets: Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel grotendeels gelegen te zijn in een effectief overstromingsgevoelig gebied.

De voorliggende aanvraag voorziet de mogelijkheid van het verharderen van een aanzienlijke oppervlakte (992m²), zodat rekening gehouden moet worden met het mogelijke effect op de plaatselijke waterhuishouding. Door de toename van de verharde oppervlakte wordt de infiltratie van het

hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Het gemeentebestuur legt daarom als voorwaarde het voorzien van een infiltratiebekken op.

De aanvraag doorstaat echter de watertoets niet. Het advies van de waterbeheerder is hieromtrent negatief.

Door de gevraagde verharding in prefabdals stroomt het afvalwater versneld af naar de waterloop van 1ste categorie 'Bollaak'.

Het terrein werd vroeger reeds opgehoogd (waarvoor een regularisatievergunning werd afgeleverd in 1992) met puin en wordt verhard in functie van de opslag van afvalstoffen. Op deze manier sijpelen de (aanwezige) pollutanten in naar het grondwater.

Wegens het bijkomend verharden van een reeds opgehoogd terrein in een overstromingsgebied neemt de overstromingsfrequentie elders toe, hetgeen niet kan aanvaard worden.

Het perceel grenst overigens onmiddellijk aan het ecologisch zeer waardevol valleigebied van de Kleine Nete, opgenomen in habitatrichtlijnen en VEN-gebied en is bovendien zelf biologisch zeer waardevol (...). Het verharden ervan brengt schade teweeg aan de waterafhankelijke natuur.

Bij nazicht van de provinciale watergevoeligheidskaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel voor het overige kleine gedeelte gelegen te zijn in een provinciaal aandachtsgebied.

De watertoets werd, in tegenstelling tot wat beroeper beweert, behoorlijk uitgevoerd door de vergunningverlenende overheid. Het ongunstige advies van de waterbeheerder wordt dan ook bijgetreden.

(...)

DEEL II: VERENIGBAARHEID MET DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Doordat de aanvraag aan de hand van legaliteitsaspecten op zich al niet voor vergunning in aanmerking komt, is het niet opportuun om de aanvraag te toetsen aan de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening".

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Aanduiding van de tegenpartij en voorafgaand administratief beroep

Uiteenzetting van de excepties

13. In een eerste exceptie betwist de verwerende partij de ontvankelijkheid van het verzoekschrift. Ze stelt dat zij niet als verwerende partij is aangewezen, terwijl de verzoekster de nietigverklaring van haar weigeringsbesluit wenst te bekomen. Derhalve werd verkeerdelijk de Vlaamse regering als tweede verwerende partij aangeduid in het verzoekschrift.

In een tweede exceptie betoogt ze dat haar besluit, ingevolge het georganiseerd administratief beroep, in de plaats is gekomen van het besluit

van de gemeente. Bijgevolg kon de gemeente niet worden aangewezen als verwerende partij, vermits enkel haar, in laatste aanleg genomen, beslissing vatbaar is voor vernietiging.

Beoordeling

14. De rechtspleging voor de Raad van State is van inquisitoriale aard, hetgeen onder meer impliceert dat de organen van de Raad van State de aanwijzing van de verwerende partij, zoals door de verzoeker gedaan in zijn verzoekschrift, kunnen aanvullen, beperken of wijzigen.

Uit de omschrijving van de bestreden beslissing in het verzoekschrift blijkt dat het beroep is gericht tegen de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen om het beroep van de verzoeker tegen de beslissing van de gemeente Ranst niet in te willigen en de gevraagde stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Te dezen heeft het met het onderzoek van de zaak gelaste lid van het auditoraat terecht de deputatie als tegenpartij aangeduid. De vermeldingen dienaangaande in het verzoekschrift hebben geen invloed op de ontvankelijkheid van het beroep.

De eerste en de tweede exceptie zijn niet gegrond.

B. Belang

Uiteenzetting van de exceptie

15. In een derde exceptie betwist de verwerende partij het belang van de verzoeker op de volgende wijze:

“Het belang is het voordeel dat de verzoeker verwacht uit het verdwijnen van de schade die voor hem is ontstaan uit de bestreden beslissing, welke verdwijning het verhoopte gevolg is van de gevorderde vernietiging.

Een verzoeker heeft echter slechts belang bij de procedure indien hij ook belang heeft bij de ingeroepen middelen.

Verweerster zal aantonen dat het verzoeker aan belang bij de middelen ontbreekt. Hij ondermijnt met zijn tweede middel het uitgangspunt van zijn eerste middel. De reglementering in verband met het integraal waterbeleid biedt het hoofd aan het derde middel”.

Beoordeling

16. De verwerende partij maakt door middel van haar summiere uiteenzetting niet concreet aannemelijk dat de verzoeker geen belang heeft bij de middelen. Bij haar antwoord op de middelen van de verzoeker, wordt evenmin een verdere verduidelijking gegeven van het vermeende gebrek aan belang van de verzoeker bij het onderhavige beroep.

De derde exceptie is niet gegrond.

V. Onderzoek van de middelen

Uiteenzetting van de middelen

17. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de motiveringswet).

In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

In een derde middel wordt machtsoverschrijding aangevoerd, doordat de watertoets werd vervangen door de adviezen van het Agentschap voor Natuur en Bos en van de Vlaamse Milieumaatschappij.

De verzoeker betoogt dat in het bestreden besluit ten onrechte wordt gesteld dat de vergunningverlenende overheid de watertoets behoorlijk heeft uitgevoerd. Uit het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar blijkt immers dat in het dossier elk gegeven over de watertoets ontbreekt, terwijl de vergunningverlenende overheid ertoe verplicht is de resultaten van de watertoets in haar besluit te vermelden. De watertoets kan niet worden vervangen door de adviezen van het Agentschap voor Natuur en Bos en van de Vlaamse Milieumaatschappij. De bewering dat “(b)ij nazicht van de provinciale watergevoeligheidskaart met de overstromingsgevoelige gebieden, (...) het perceel voor het overige kleine gedeelte (blijkt) gelegen te zijn in een provinciaal aandachtsgebied”, maakt evenmin een afdoende watertoets uit. Voorts wordt niet concreet aangetoond dat er een problematische versnelde

afstroming zou zijn, dat polluenten zouden insijpelen, dat de overstromingsfrequentie elders teveel toeneemt, of dat er schade wordt aangericht aan de waterafhankelijke natuur. Bijgevolg ontbeert de bestreden beslissing een feitelijke grondslag. Ten slotte wordt in het bestreden besluit niet ingegaan op het voorstel van de gemeente om een infiltratiebekken op te leggen als voorwaarde bij de vergunning, wat een schending inhoudt van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

In het bestreden besluit wordt tevens ten onrechte geconcludeerd dat de aanvraag niet aanvaardbaar is vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening. Er wordt immers overwogen dat het niet opportuun is om die toets uit te voeren omdat de aanvraag op grond van legaliteitsoverwegingen niet voor vergunning in aanmerking komt. Bijgevolg werd de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening niet onderzocht. Om die reden kan het betoog van de verwerende partij in de memorie van antwoord, dat de verenigbaarheid impliciet werd onderzocht, verwijzend naar de legaliteitsoverwegingen over de watertoets en dat niet uitdrukkelijk moest worden verwezen naar de decretale bepaling ter zake die stelt dat het watersysteem een van de ordenende principes van de ruimtelijke ordening is, evenmin overtuigen.

In de laatste memorie stelt de verzoeker dat, gelet op de beperkte verharding van tien procent van de oppervlakte, “enig probleem kan (worden) ondervangen door een infiltratiebekken”. Aangezien er geen polluenten voorhanden zijn, bestaat er ook geen insijpelingsgevaar. De verzoeker kan moeilijk een bewijs leveren van iets dat er niet is, terwijl de overheid niet bewijst dat er enig gevaar of schade bestaat.

Beoordeling

18. Gelet op het suppletoir karakter van de motiveringswet, wordt de schending ervan geacht te zijn afgeleid uit de schending van het toentertijd geldende artikel 53, § 3, eerste lid van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (hierna: het gecoördineerde decreet), dat aan de deputatie, wanneer zij uitspraak doet over een bouwaanvraag, een

motiveringsverplichting oplegt die niet minder streng is dan deze die is opgelegd in de motiveringswet.

Ingevolge de devolutieve werking van het administratief beroep, onderzoekt de beroepsinstantie de opportuniteit en de legaliteit van de zaak. Zij spreekt zich uit op grond van een eigen beoordeling, zonder daarbij gebonden te zijn door de motivering die is vervat in de oorspronkelijke weigeringsbeslissing, noch door argumenten die werden aangewend en adviezen die werden gegeven in de daaraan voorafgaande administratieve procedure. Haar beoordeling komt volledig in de plaats van de beoordeling door de lokale overheid.

19. Uit de motivering van het bestreden besluit blijkt dat de gevraagde vergunning geweigerd wordt omwille van de insijpeling in het grondwater van pollutanten, afkomstig uit de op de gevraagde verharding op te slane afvalstoffen. Tevens wordt gesteld dat de bijkomende verharding van een reeds opgehoogd terrein in overstromingsgebied de overstromingsfrequentie elders doet toenemen, mede gelet op de nabijheid van het ecologisch waardevol valleigebied van de Kleine Nete.

Anders dan de verzoeker voorhoudt, vermag de verwerende partij als administratieve beroepsinstantie wel degelijk rekening te houden met de adviezen die werden uitgebracht naar aanleiding van de watertoets en op grond van de argumentatie in die adviezen de gevraagde vergunning te weigeren.

De kritiek van de verzoeker op dit weigeringsmotief komt er voorts op neer dat volgens hem deze vaststellingen “niet met concrete gegevens word(en) aangetoond” en dat er bijgevolg “geen feitelijke grondslag is voor de beslissing”. Deze beweringen volstaan evenwel niet om aan te nemen dat de beoordeling door de verwerende partij kennelijk onredelijk is of gebaseerd op onjuiste gegevens. In tegenstelling tot wat de verzoeker voorhoudt, is onder meer de overweging met betrekking tot de insijpeling van pollutanten wel degelijk voldoende concreet en komt de verzoeker er niet toe die concrete redengeving te weerleggen.

Ook de stelling in zijn laatste memorie dat “het in casu slechts gaat om een verharding van slechts ci. 10 % van de oppervlakte”, dat “enig

probleem kan ondervangen (worden) door een infiltratiebekken” en dat “geen polluenten bekend zijn zodat er ook geen insijpelingsgevaar kan zijn”, leidt niet tot een andere conclusie. Om te kunnen besluiten tot de onwettigheid van deze beslissing, moet de verzoeker aantonen dat deze motivering op onjuiste gegevens gebaseerd is of een kennelijk onredelijke beoordeling inhoudt, wat hij te dezen nalaat te doen.

De argumentatie over de waterproblematiek is een decisief weigeringsmotief, waarvan de onwettigheid door de verzoeker niet wordt aangetoond. De overige kritiek van de verzoeker heeft betrekking op niet-decisieve of overtollige motieven van het bestreden besluit. Kritiek op niet-decisieve of overtollige motieven kan niet tot de onwettigheid van het bestreden besluit leiden.

De middelen zijn niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeventien maart 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Jeroen Van Nieuwenhove,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Roger Stevens